

pålægget til kommunalbestyrelsen om samtidig med begæringens indsendelse til rigsombudsmanden at afgive indstilling om personligt tillæg, da et sådant tillæg efter omlægningen af tillægsordningen kun skal ydes i særlige tilfælde.

ad § 5.

Grundbeløbene i den gældende aldersrentelovs § 5, stk. 1, er erstattet af de i folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, angivne grundbeløb i kommunegruppe III. Reguleret efter pristallet for januar 1959 udgør grundbeløbet 4 800 kr. for ægtepar og 3 216 kr. for enlige. Disse beløb kommer dog først til udbetaling efter udløbet af den i forslaget § 22, stk. 3, omtalte overgangsperiode.

I lovforslagets § 5, stk. 2, foreslås indført et mindstebeløb for folkepensionen, der kan udbetales til personer over 67 år uanset indtægtsforhold. Ifølge folkeforsikringslovens § 39, stk. 2, udgør mindstebeløbet for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, 9 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere, således som denne senest er beregnet af det statistiske departement. For enlige og ægtepar, hvoraf kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne, udgør mindstebeløbet $\frac{2}{3}$ af beløbet for ægtepar. Da tilsvarende bruttoindkomstberegninger ikke kendes for Færøerne og på grund af øernes specielle forhold vanskeligt lader sig foretage, foreslås det at lade mindstebeløbet i henhold til den færøske folkepensionslov være det samme som det til enhver tid gældende mindstebeløb i henhold til folkeforsikringsloven.

Ifølge folkeforsikringslovens § 39, stk. 3, ydes mindstebeløbet ikke til personer, som i henhold til en før 1. april 1958 gældende lov eller vedtægt er berettiget til pension fra staten, folkeskolen, folkekirken, en kommune, et koncessioneret selskab, en offentlig virksomhed eller fra en statsunderstøttet pensionskasse, eller som ved afgang fra tjenesten har adgang til en sådan pension. Det samme gælder de pågældendes pensionsberettigede ægtefæller. Uanset at denne bestemmelse på grund af de siden 1. april 1958 foretagne ændringer i tjenestemandslvgivningen og forskellige pensionsvedtægter er af aftagende betydning, foreslås den for at skabe ensartethed mellem folkeforsikringsloven og de færøske regler medtaget i nærværende lovforslag. Det bemærkes, at undtagelsesbestemmelsen kan have betydning ikke alene for personer, der har udført tjeneste på Færøerne, men også for personer, som efter at have udført tjeneste i den øvrige del af riget vender tilbage for at tilbringe deres alderdom på Færøerne.

Ifølge folkeforsikringslovens § 39, stk. 4, kan dispensation fra den ovennævnte undtagelsesbestemmelse meddeles af socialministeren efter forhandling med finansministeren. Under hensyn til øernes specielle forhold samt for at undgå, at enkeltsager vedrørende færøsk folkepension kommer til at henhøre under socialministeriet som 1. instans, foreslås dispensationsbeføjelsen i nærværende lovforslag henlagt til rigsombudsmanden efter forudgående forhandling med landstyre.

I lovforslagets § 5, stk. 5, foreslås, at aldersgrænsen for ventetillæg i overensstemmelse med den foreslåede forhøjelse af aldersgrænsen for adgang til folkepension forhøjes til 70 og 72 år. For enlige kvinder foreslås en lempelse, således at også disse som efter folkeforsikringsloven kan opnå ventetillæg efter 3 eller 5 års opsættelse af pensionsbegæringen. Samtidig forhøjes tillæggene til de i folkeforsikringslovens § 40, stk. 1, angivne beløb, der svarer til henholdsvis 10 og 15 pct. af grundbeløbene. Reguleret efter pristallet for januar 1959 udgør ventetillæggene for ægtepar 468 kr. ved opsættelse til det 70. år og 708 kr. ved opsættelse til det 72. år, for enlige henholdsvis 312 kr. og 468 kr. Som efter folkeforsikringsloven ydes ventetillæg alene til den indtægtsbestemte folkepension, ikke til mindstebeløbet, hvorimod begæring om mindstebeløbet udelukker fra ventetillæg ved senere begæring om indtægtsbestemt folkepension. Der henvises i øvrigt til overgangsbestemmelserne i lovforslagets § 22.

Bestemmelserne i forslaget § 5, stk. 6 og 7, svarer til § 5, stk. 4 og 5, i den gældende aldersrentelov. Børnetillæg ydes alene til den indtægtsbestemte folkepension.

Efter den gældende aldersrentelov ydes ikke ægteskabstillæg til rentemodtagere, der er gift, uden at ægtefællen oppebærer rente. Derimod nævner loven muligheden for i et sådant tilfælde at yde personligt tillæg. Endvidere findes en regel om, at alene halvdelen af ægtefællernes samlede indkomst tages i betragtning ved renteberegningen. Det foreslås, at man nu går over til folkeforsikringslovens ordning, således at der indføres et ægteskabstillæg til den indtægtsbestemte folkepension, og det fradragsfri indtægtsbeløb bliver det samme som for ægtepar, der begge opfylder betingelserne for at oppebære pension, medens pensionen beregnes under hensyn til ægtefællernes samlede indkomst. Bestemmelsen i forslaget § 3, stk. 8, svarer til folkeforsikringslovens § 40, stk. 6. Reguleret efter pristallet for januar 1959 udgør ægteskabstillægget 480 kr., se dog med hensyn til overgangsperioden bemærkningerne til forslaget § 22. Men hensyn til ændrin-